

DE STER

NR. 9. SEPTEMBER 1958

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

*De Britse Tempel te
Nw.-Chapel, bij Londen.*

INHOUD:

Blz.

De inwijding van de Britse Tempel . .	259
Kort uittreksel van de toespraak ge- houden door Apostel Hugh B. Brown	261
Zendingen in de Nederlandse Zending .	263
Een wonderbaar werk en een wonder . .	273
De Afval	281
Gebeurtenissen in de Zending	286
Hoeveel werkt mee!	288

58e JAARGANG

Nr 9

Redacteur:

RULON J. SPERRY,
President der Nederl. Zending.

Assistent:

A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1,25 PER KWARTAAL

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

DE INWIJDING VAN DE BRITSE TEMPEL

OP ZONDAG 7 SEPTEMBER 1958

*

Het was op de 16de september 1877 dat de toenmalige President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Wilford Woodruff, het volgende zeide:

„Wanneer de Heiland komt, zullen duizend jaren worden gewijd aan dit werk der verlossing. Tempels zullen op dit gehele land van Joseph verschijnen — Noord- en Zuid-Amerika — en ook in Europa en elders; en voor alle afstammelingen van Sem, Cham en Jafeth, die het Evangelie niet in het sterfelijk leven ontvingen, zal het werk in God's Tempelen worden gedaan, alvorens de Heiland het Koninkrijk de Vader kan aanbieden, zeggende: „Het is volbracht”.

De 7de september 1958 heeft deze uitspraak een schrede nader tot zijn vervulling gebracht. Toen werd door President David O. Mackay, een dag vóór hij zijn 85ste verjaardag vierde,¹⁾ de Britse Tempel ingewijd. Voor allen, die getuige waren van deze, voor God's kinderen zo belangrijke gebeurtenis, zal deze dag voor altijd in het geheugen gegrift blijven. De tweede Europese Tempel werd die dag opgedragen aan Hem, die in een openbaring, in welke Hij de bouw van de Nauvoo Tempel gebod, zeide: „En wederom, voorwaar zeg Ik u, hoe zullen uw was-singen voor Mij aannemelijk zijn, indien gij deze niet verricht in een huis, dat gij voor Mijn naam hebt gebouwd? Want om deze zaak gebod Ik Mozes dat hij een tabernakel moest bouwen, dat zij deze met zich zouden dragen in de wildernis en een huis zouden bouwen in het land der belofte, opdat die verordeningen geopenbaard konden worden, welke verborgen waren van vóór de grondlegging der wereld. . . .”

De Nederlandse Zending viel de eer te beurt voor de tweede inwijdings-zitting te worden uitgenodigd, welke zondagmiddag om half drie aan-ving. Een half uur van tevoren werden de deuren geopend en traden de zendelingen van het Nederlandse zendingsveld en een aantal leden van

¹⁾ Elder J. Reuben Clark Jr., 2e raadgever in het Eerste Presidentschap, werd 1 september 87 jaar.

de Nederlandse zending de Tempel binnen, allen voorzien van een door President Rulon J. Sperry getekende toegangskaart, zonder welke het uiteraard niet mogelijk is de Tempel binnen te gaan. Toen de dienst begon, waren 145 vertegenwoordigers van de Nederlandse zending bijeen. In totaal waren naar schatting tussen de 800 en 1.000 personen aanwezig. De grootste stilte en eerbied werd bij het binnen komen en nederzitten in acht genomen. Geen woord werd luid gesproken, slechts hier en daar een fluistering. Wij waren immers in God's Huis!

De President van de Britse zending, Elder Clifton G. M. Kerr, sprak het welkomstwoord, hierbij de namen van de volgende kerkautoriteiten noemende: President David O. McKay, Joseph Fielding Smith, President van de Raad der Twaalven, Elder Henry D. Moyle, Elder Richard L. Evans, Elder Hugh B. Brown, leden van de Raad der Twaalven, Elder El Ray L. Christiansen en Elder Gordon B. Hinckley, assistenten van de Raad der Twaalf Apostelen.

De plechtigheid nam een aanvang met het zingen van het lied: „The Morning Breaks” (De Morgen Daagt), gezongen door het gemengde koor van het Zuid-Londense district. President Rulon J. Sperry, President der Nederlandse Zending, ging voor in gebed. Hetzelfde koor zong daarna: „Holiness becomes the House of the Lord” (Heiligheid past het Huis des Heren).

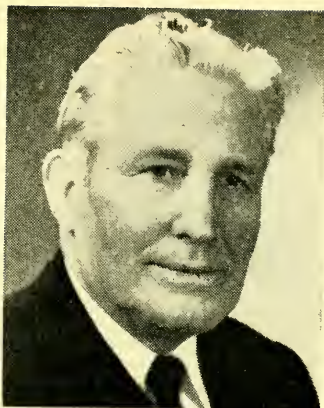
De autoriteiten, die daarna het woord tot ons richtten, waren achtereenvolgens: Elder Gordon B. Hinckley, Elder Hugh B. Brown en Elder Henry D. Moyle. Zij spraken allen over tempels en het doel er van, waardoor wij nog meer dan ooit doordrongen werden van de onmetelijk grote belangrijkheid van tempelwerk.

Na deze toespraken brak het grote ogenblik aan, dat de hoogbejaarde President David O. McKay het woord nam. Hij richtte zich in het bijzonder tot de jonge zendelingen en spoorde hen aan hun zending te vervullen op een wijze, dat hun ouders trots op hen zouden kunnen zijn. „Bedenk, dat gij vertegenwoordigers zijt van uw ouders, uw ward, afgezanten van Jezus Christus! „Zorg er voor, dat de mensen u kunnen vertrouwen, want vertrouwd te worden is van groter waarde dan geliefd te zijn. Groot is de verantwoordelijkheid van hen, die de verwachtingen beschaamd maken!”

Na zijn indrukwekkende toespraak sprak President David O. McKay het inwijdingsgebed uit, waarna deze ontroerende plechtigheid met een driewerf „Hosanna”, waarin President Joseph Fielding Smith vooring, een einde nam.

De dienst werd met het lied: „Hosanna”, gezongen door het koor van het Zuid-Londense district en gebed, waarin Elder James A. Cuninghame vooring, besloten.

A. D. J.

KORT UITTREKSEL VAN DE

TOESPRAAK

GEHOUDEN DOOR

Apostel Hugh B. Brown

op Zondag 31 augustus j.l. in de
Haagse gemeente tijdens de avondmaaldienst

*

In een even inspirerende als adembenemende toespraak gaf Apostel Brown ons getuigenis van zijn wetenschap dat Jezus is de Christus, onze Heiland. Dat Hij is en leeft.

Het hoofdthema van zijn woorden richtte zich op de boodschap dat Jezus tot de aarde zal terugkeren, en, sterker nog, dat Zijn terugkeer zelfs voor de deur staat! In het kort weergegeven zei Apostel Brown het volgende:

„Er zijn vele mensen die ons, Mormonen, verwijten dat wij niet in de Bijbel geloven. Maar wij doen meer dan dat. Wij geloven letterlijk in de Bijbel als zijnde het geïnspireerde woord van God. Daarnaast geloven wij ook in andere geschriften welke langs andere weg dan de Bijbel tot ons zijn gekomen, van een ander deel van de wereld. Een deel van de wereld waar òòk het woord van God werd gepredikt en opgetekend. Deze geschriften verschillen wel in historie van de Bijbel doch niet in strekking van de evangelieboodschap! In de eerste jaren van het bestaan van onze Kerk ondergingen de Mormonen bittere vervolgingen. En dit alleen omdat zij een Christelijke boodschap brachten. Hoe kan men ons kwalijk nemen een boodschap te brengen die de gehele Christelijke wereld in feite min of meer gelooft?

De schriften beschrijven God als een persoon, met een tastbaar lichaam. Dus geloven wij dat Hij dat heeft. De schriften zeggen dat Christus is verrezen uit het graf en ten hemel gevaren, maar dat Hij eenmaal tot ons zal terugkeren. Dus geloven wij dat. Als Hij nu géén lichaam heeft, wat is daar dan mee gebeurd, of hoe kan men dan wèl in de openbaring geloven?

Apostel Brown onderstreepte zijn boodschap met enige toepasselijke teksten:

„Want ik weet dat mijn Verlosser leeft en Hij zal de laatste over het stof opstaan. . . .” (Job 19 : 25).

„Betert U dan en bekeert U, opdat uwe zonden moge uitgewischt worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn voor het aangezicht des Heren,

En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, die u tevoren gepredikt is; Welke de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door de mond van al Zijne heilige profeten van alle eeuw.” (Hand. 3 : 19-21.)

Zijn woorden bevatten echter tevens een krachtige waarschuwing, speciaal voor de leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen!

Letterlijk zei Apostel Brown:

„Laten zij die nu een lidmaat zijn van onze Kerk, door het opvolgen van de eerste beginselen van de evangelieboodschap, niet denken dat zij er nu zijn. Dat hun zalig wording een vaststaand feit is, want niets is minder waar!

„Maar wie zal de dag Zijner toekomst verdragen? en wie zal bestaan als Hij verschijnt? Want Hij zal zijn als het vuur van enen goudsmid, en als zeep der vollers.” (Mal. 3 : 2.)

„Doet aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt staan tegen de listige omlleidingen des duivels; . . .

. . . .Daarom neemt aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt wederstaan in den boezen dag, *en alles verlicht hebbende*, staande blijven.” (Efeze 6 : 11-13.)

De tekenen van de terugkomst van onze Heer zijn thans te zien.

En dit evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.”

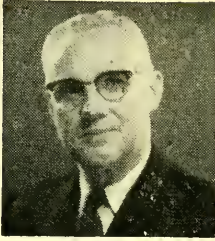
Welnu, *dit* evangelie wordt thans over de gehele wereld gepredikt. Niet *een* evangelie maar *dit* evangelie. Onze Kerk heeft thans ongeveer 5.000 zendingen werkzaam, verspreid over alle zendingsvelden. Wanneer zij naar huis gaan wordt hun werk door 5.000 andere zendingen overgenomen. Christus spreekt over de laatste Tijden als die van „oorlogen en geruchten van oorlogen”. Welnu die zijn er, meer dan voorheen ooit het geval is geweest.

Weest dan allen waakzaam. Geef gehoor aan het Woord van onze Meester. Gedenkt het woord van de apostel Paulus die ons er aan herinnert dat „slechts hij die volhardt tot het einde toe zal zalig worden. . . .”!

Apostel Brown eindigde zijn prachtige boodschap met het uitspreken van een zegen over de toehoorders en een opwekking tot een krachtig en werkzaam geloof van de leden en een diepgaande en onbevooroordeelde studie van de boodschap van onze Kerk door de onderzoekers.

J. P. Jongkees.

Zendingen in de Nederlandse Zending

Rulon J. Sperry
President
der Nederlandse Zending

Lucy G. Sperry,
Presidente der Z.H.V.
in de Nederlandse Zending

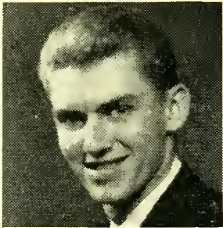
Rinze Schippers
Eerste Raadgever
in het Presidentschap der
Nederlandse Zending

Maria Schippers
Raadgeefster der Z.H.V.
in de
Nederlandse Zending

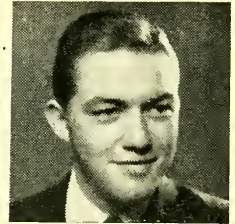
Jay M. Russell
Salt Lake City, Utah
Tweede Raadgever
in het Presidentschap der
Nederlandse Zending

Gary H. de Mik
Salt Lake City, Utah

William C. Vriens
Salt Lake City, Utah
Zendingssecretaris

J. Howard Van Boerum
Ogden, Utah
Assistent
Zendingssecretaris

Polly F. Thomas
Malad, Idaho
Secretaresse van de
Zending's President
en der Z.H.V

Ella May Hulet,
Salt Lake City, Utah
Secretaresse
van Statistieken en
„De Ster”

District Amsterdam

Kent R. Van Kampen
Ogden, Utah
Pres.-District Amsterdam

Hoyt W. Brewster
Salt Lake City, Utah

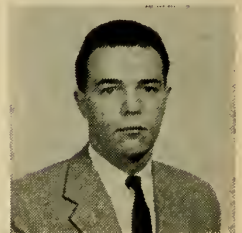
Henry W. De Jel
Salt Lake City, Utah

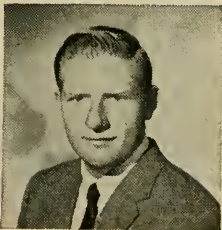
Gene W. Cheney
South Gate, California

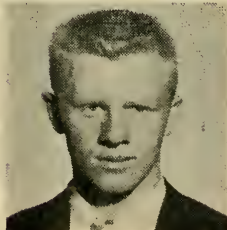
Joseph L. Westra
Salt Lake City, Utah

Brent J. Van Wagoner
Salt Lake City, Utah

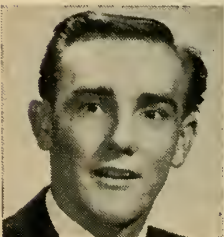
Carl Thurgood
Layon, Utah

Charles R. Andrus
Ucon, Idaho

John Kay Child
Ogden, Utah

David A. Dalebout
Ogden, Utah

Phillip W. Manwaring
Vernal, Utah

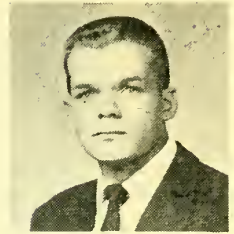
John N. Leydsman
Los Angeles, California

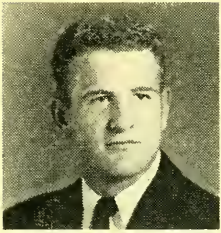
Dahl C. Goble
Springville, Utah

Tom Stam
Alameda, California

Howard J. Sorensen
Salt Lake City, Utah

James Gary De Leeuw
Provo, Utah

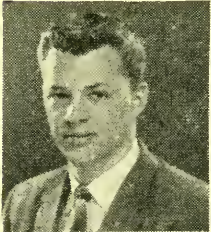

Shirley Olson
Murray, Utah

Lyntje Van de Merwe
Salt Lake City, Utah

District Antwerpen

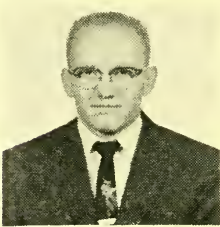
Guy K. De Hart
Payson, Utah
Pres. District Antwerpen

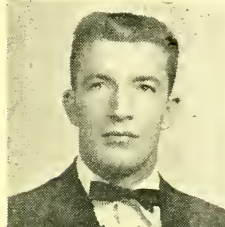
Fdederik H. Kramer
Arnhem, Holland

Thomas R. Winkel
Alameda, California
Gem. Pres.-Gent

DeMont L. Beckstead
Murray, Utah

Dallas H. Buckway
Ogden, Utah

Richard W. Grotepas
Salt Lake City, Utah

Harold G. Van Vleet
Grace, Idaho

Wesley M. Barton
Roy, Utah

District Arnhem

John N. Ladle
Rexburg, Idaho
Pres.-District Arnhem

James K. Pinney
Salt Lake City, Utah
Gem. Pres. - Arnhem

H. Dee Hilliday
Roy, Utah
Gem. Pres. - Nijmegen

Grant W. Kapp
Springville, Utah

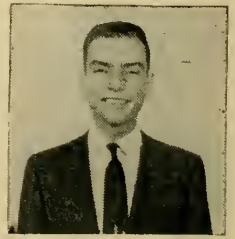
Gary Ray Wight
Inglewood, California

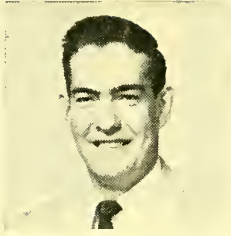
John E. Beal
Lehi, Utah

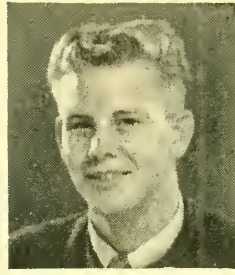
Dion Lee Odle
Salt Lake City, Utah

William H. Timmerman
Richland, Washington

David R. Thompson
Farmington, Utah

Gary C. Merritt
Salt Lake City, Utah

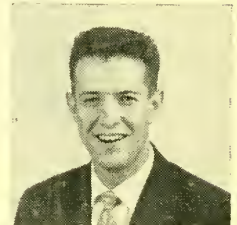
District Den Haag

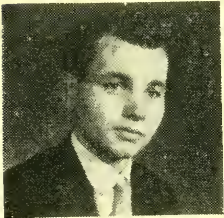
Gene A. Ferwerda
Concord, California
Gem. Pres. - Delft

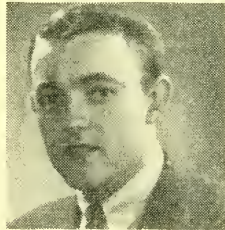
Phillip D. Harris
Orem, Utah
Pres. - District Den Haag

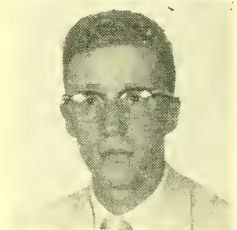
Stuart L. Poelman
Overziener van de O.O.V.

Harold R. Oaks
North Ogden, Utah
Leraar - Zendingsschool

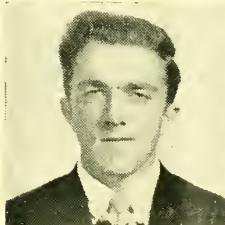
Gerald L. Shupe
North Ogden, Utah
Overziener v. d. Zondagsschool

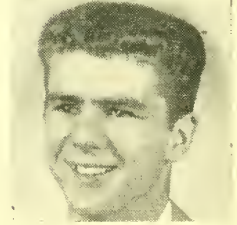
Ronald J. Whiting
Basalt, Idaho

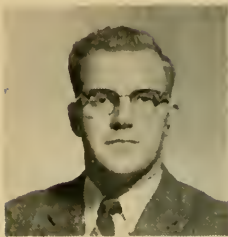
Donald A. Soper
Bell, California

Barney L. Cooley
Kaysville, Utah

Leon De Vries
Long Beach, California

James R. Clark
Tacoma, Washington

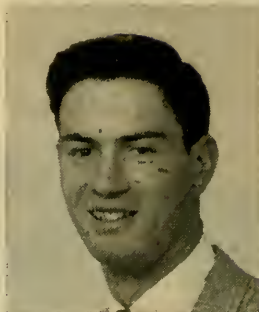
Raymond G. Springer
Salt Lake City, Utah

Val E. Limburg
Ogden, Utah

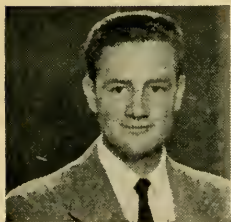

Lee F. Van Valkenburg
Downey, California

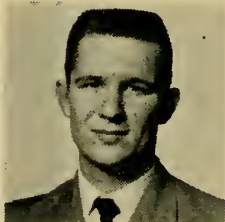

Leon Van Dyke
Lyman, Utah

District Groningen

Tony C. Knudsen
Preston, Idaho
Pres. - District Groningen

Verle A. Workman
Marshall Town, Iowa

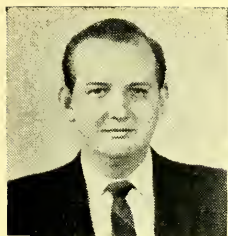

Ross T. Olsen
Salt Lake City, Utah
Gem. Pres. - Harlingen

Johannes Kochheim
Culver City, California
Gem. Pres. - Leeuwarden

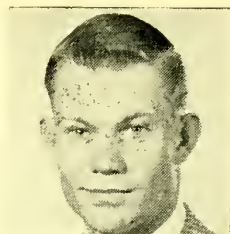
Alice Kochheim
Culver City, California

John Stephen Anderson
Richfield, Utah

Govert Van der Meyden
Salt Lake City, Utah

Gary R. Porter
Weston, Idaho

Byron W. Litster
Bountiful, Utah

Norman J. Beyk
Sandy, Utah

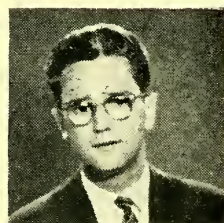
District Rotterdam

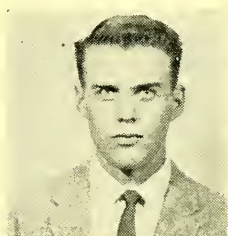
Don Van Slooten
Monterey Park, California
Pres. - District Rotterdam

Robert G. Bradford
Salt Lake City, Utah
Leraar - Zendingsschool

Lawrence Stolk
Salt Lake City, Utah
Gem. Pres. - Rotterdam N.

Thomas M. Ostler
Nephi, Utah

Frank Nederhand
Salt Lake City, Utah
Gem. Pres. - Dordrecht
Mathilda Nederhand
Salt Lake City, Utah

Earl J. Dartnell
Salt Lake City, Utah
Gem. Pres. - Rotterdam Z.

Ralph L. Waltman
Fontana, California

James R. McKell
Provo, Utah
Gem. Pres. - Vlaardingen

Richard Paul Van Dam
Salt Lake City, Utah

J. B. Lloyd Denlinger
Blackfoot, Idaho

David L. Alston
Salt Lake City, Utah

Richard C. Thomas
Roy, Utah

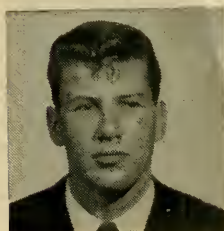
Lewis G. Read
Ogden, Utah
Gem. Pres. - Gouda

Frans Speters
Nephi, Utah

Charles C. Putman Jr.
Redding, California

Charles G. De Haan
Salt Lake City, Utah

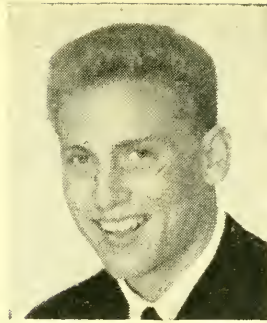
Catherine H. Dirkmaat
Salt Lake City, Utah

Peter Dirkmaat
Salt Lake City, Utah

Margaret B. Gould
Roy, Utah
Presidente Jeugdwerk

Leon Roy Noorda
Salt Lake City, Utah

Aaltje Nijenhuis
Groningen, Holland

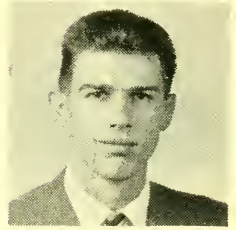
District Utrecht

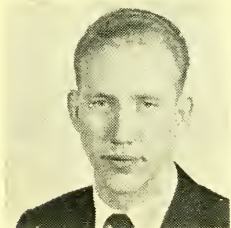
Marvin A. Smith
Logan, Utah
Pres. - District Utrecht

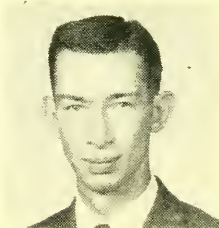
Louis L. Evans
Salt Lake City, Utah
Gem. Pres. - Hilversum

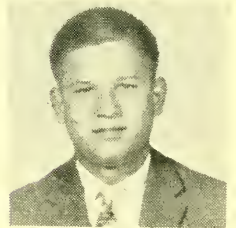
John Coomans
Salt Lake City, Utah
Gem. Pres. - Zeist

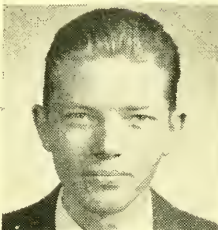
Ronald D. HYTE
Salt Lake City, Utah

Adrian P. Van Mondfrans
Salt Lake City, Utah

James W. Van Katwyk
Salt Lake City, Utah

Richard M. Allen
Prescott, Arizona

John H. Van Katwyk
Salt Lake City, Utah

Richard W. Stam
Alameda, California
Gem. Pres. - Utrecht

Carl L. Braque
Riverside, California
Gem. Pres. - Eindhoven

Roger M. Horne
Phoenix, Arizona

Johannes Linning
Whittier, California

Ralph P. Van der Heide
Ogden, Utah

Richard P. Giles
Whittier, California

Marlene Anderson
Clearfield, Utah

Dianne Allen
Gunnison, Utah

EEN VERZOEK DAT NOOIT WERD INGEWLILIGD.

Toen Joseph Smith, de Profet, Mansion House voor het laatste maal verliet, op weg naar Carthage, stond mijn vader bij de poort toen Joseph tot zijn vrouw zeide: „Emma, kun je mijn zoons opvoeden, zodat zij de voetstappen van hun vader zullen volgen?” Zij antwoordde: „o, broeder Joseph, je komt wel terug”. Vader zegt dat Joseph dezelfde vraag driemaal deed en dat Emma steeds hetzelfde antwoord gaf. Toen reed de Profet weg, naar Carthage en naar zijn dood.

Uit het dagboek van Edwin Rushton.

EEN WONDERBAAR WERK EN EEN WONDER

HOOFDSTUK 22

WAARHEEN GAAT DE MENS?

De mens staat verbijsterd

Niets zal meer helpen om nergens te komen dan geen doel te hebben. Zonder een doel voor ogen, zonder wegwijzers en met weinig aansporing is het vrijwel zeker dat men nergens zal komen.”

(Anonymus)

Wat is het einde van onze reis? De beschouwingen en uiteenzettingen, die in antwoord op deze vraag gegeven worden, zijn vele en tegenstrijdig. De Kerk dient de verklaring te geven, omdat de Kerk ons het woord des Heren moet brengen en ons het doel van het leven openbaren. De Kerk moet in staat zijn in definitieve bewoordingen te spreken. Waarom zou een zoon van God niet de doeleinden en plannen van zijn Hemelse Vader kennen? Zonder deze kennis zou godsdienst zeer onvolledig zijn. Een groot gedeelte van het ongelooft, dat tegenwoordig in de wereld heerst, moet worden toegeschreven aan het ontbreken van deze kennis, en hetzelfde kan gezegd worden van een groot gedeelte van de inactiviteit op godsdienstig gebied.

„Voor zover wij weten is er nimmer een volksstam gevonden, die zo dom, zo laagstaand en zo onontwikkeld was, dat de leden er van niet op de een of andere wijze geloofden, dat er in de mens iets was, wat niet door de dood vernietigd kon worden. Is dit een waanvoorstelling of misschien een fluistering van de eeuwige Geest, die spreekt van het onsterfelijke van de mens?”

(Anonymus)

De grote strijdvrage is echter wat het eigenlijk is in de mens, dat niet door de dood vernietigd kan worden, en waaruit dat leven na de dood zal bestaan.

Wij hebben reeds gesproken over een vragenlijst, die door de Northwestern Universiteit in februari 1934 werd uitgezonden, en welke beantwoord werd door 500 geestelijken, van wie 460 — ofwel 92 % — er voorstanders van waren om te verkondigen, dat zij die stierven, hun leven zonder meer voortzetten, zonder echter een uitlegging te geven van hoe of in welke vorm; hun gedachte was, dat hetgeen het lichaam bij de dood verlaat, zal blijven leven. maar er werd echter niet gesproken over de mogelijkheid van een opstanding. (Zie „*The Deseret News*” van 8 februari 1934.)

Het feit, dat de kerken niet in staat zijn geweest in positieve bewoordingen te spreken, verklaart de artikelen, zoals bijvoorbeeld geschreven door Channing Pollock, getiteld „*Heaven Doesn't Matter.*” (De hemel is niet belangrijk.) Nadat hij een beschouwing geeft over de verschillende soorten hemels, die de mensen denken te verwerven, en nadat hij over zijn tante Johanna gesproken heeft, schrijft hij:

„Zullen wij van haar of van onszelf houden als geesten zonder een lichaam? Ik heb mijzelf nimmer een materialist beschouwd, maar al hetgeen mij vreugde heeft geschonken, schijnt lichaam en geest vereist te hebben.”

Vervolgens zeide hij:

„In de opstanding zal er geen trouwen of ten huwelijk geven zijn — en dat is ook een groot nadeel. Persoonlijk kan ik mij geen hemel zonder huwelijk indenken. Mijn eigen wezen is zo onafscheidelijk verbonden met dat van mijn vrouw, en mijn eigen geluk is zo lang een onderdeel van het hare geweest. Evenmin zou het helpen om op een vage wijze met haar in de geest te verkeren. Een huwelijksleven bestaat uit zovele lichamelijke en geestelijke contacten, uit zoveel gedeelde vrees en hoop, vreugde en verdriet, leed en troost, dat wij beiden en met ons millioenen andere mannen en vrouwen een geweldig gemis zouden voelen, als wij alleen in de geest verder zouden leven.” („*North American Review*,” herdrukt in „*The Reader’s Digest*” van januari 1937.)

Indien er naast de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen nog een andere kerk mocht zijn, die verkondigt dat het gezinsverband van man, vrouw en kinderen ook na het graf in georganiseerd verband bestaan zal blijven, is de schrijver hiermede niet bekend. In een gesprek, dat de schrijver in het zendingsveld had met een vooraanstaand geestelijke, gaf deze laatste toe, dat zijn kerk geen belofte of zekerheid bood voor het voortbestaan van de huwelijksband of van het gezinsverband, maar hij zeide: „In mijn eigen gedachten vind ik hardnekkige bezwaren tegen het standpunt, dat mijn kerk in verband hiermede inneemt.”

In het boek van senator Albert J. Beveridge, getiteld „*The Young Man and the World*” (De jongeman en de wereld), wees de senator er op hoe volledig de mensen in de beginselen van de christelijke godsdienst wensen te geloven. Als een voorbeeld verwees hij naar de volgende woorden, die tot hem gesproken werden door „iemand, wiens naam in het ganse spoorwegwezen van de Verenigde Staten bekend is als één der knapste koppen op het gebied van het vervoer.”

„Ik zou er liever zeker van zijn dat de mens na zijn dood wederom als een bewust wezen zal leven, dan alle weelde van de Verenigde Staten te bezitten, of enige eervolle of machtige positie te bekleden, die de wereld ook maar te bieden had.”

Door de herstelling van het evangelie en de nieuwe openbaringen van de Here aan de profeet Joseph Smith is alle twijfel aangaande deze belangrijke kwesties weggenomen:

„Want gelijk zij allen in Adam sterven, also zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden.” (I Kor. 15 : 22.)

Wij zullen in de dood ons lichaam voor een korte tijd verliezen, maar het zal ons worden teruggegeven in een betere staat dan wij het ooit gekend hebben, en ons lichaam zal dan even werkelijk en tastbaar zijn als nu:

„Wanneer de Zaligmaker zal verschijnen, zullen wij Hem zien, zoals Hij is. Wij zullen zien, dat Hij een mens is, zoals wij.

En dezelfde omgang, die hier onder ons bestaat, zal daar onder ons bestaan, alleen zal deze dan met eeuwige heerlijkheid gepaard gaan, welke heerlijkheid wij nu niet genieten." (L. & V. 130 : 1-2.)

„De geest zal met het lichaam worden herenigd en het lichaam met de geest; ja, ieder lichaamsdeel en gewricht zal met zijn lichaam worden herenigd; ja, zelfs niet één haar van het hoofd zal verloren gaan, maar alle dingen zullen in hun eigen en volmaakte gedaante worden hersteld." (Alma 40 : 23.)

Joseph Smith's beschrijving van de engel Moroni

Wij hebben nimmer een persoon gezien, die met „eeuwige heerlijkheid" bekleed is, maar de profeet Joseph Smith heeft een dergelijk wezen beschreven, namelijk de engel Moroni, toen deze aan hem verschenen was:

„..... Onmiddellijk daarop verscheen er een persoon naast mijn bed, staande in de lucht, want zijn voeten raakten de vloer niet.

Hij droeg een los kleed van buitengewone witheid. Het was een witheid, die al het aardse, dat ik ooit had gezien, overtrof. Ook geloof ik niet, dat enig aards ding er zó wit en schitterend kan uitzien. Zijn handen waren bloot, ook zijn armen boven de pols. Zijn voeten en benen waren ook onbedekt tot even boven de enkel; eveneens zijn hoofd en hals. Ik bemerkte, dat hij niets anders aan had dan het kleed, daar het open was, zodat ik zijn borst kon zien.

Niet alleen dat zijn kleed buitengewoon wit was, maar de heerlijkheid van zijn verschijning ging alle beschrijving te boven en zijn gelaat was waarlijk de bliksem gelijk ....." (Joseph Smith 2 : 30-32.)

Dit is de beschrijving van een profeet, die ongeveer vierhonderd jaar na de opstanding van Christus in Amerika heeft geleefd, en die uit het graf was opgestaan voor het werk, dat de Here voor hem bestemd had. Zijn wezen had niets met mystiek te maken. Hij was een verzezen man, bekleed met „eeuwige heerlijkheid," die wij nog niet bezitten maar die beloofd is aan alle getrouwe volgelingen van Christus, en waardoor het onmogelijk werd het wezen en uiterlijk van deze verzezen persoon te beschrijven. Daarom is het gemakkelijk te begripen hoe dezelfde omgang, die wij nu met elkaar hebben, ook het deel kan zijn van hen, die met een „eeuwige heerlijkheid" bekleed zijn.

Johannes aanschouwt de engel des Heren

Toen de engel des Heren naar Johannes de Openbaarder op het eiland Patmos werd gezonden, kwam Johannes zodanig onder de indruk van zijn persoonlijkheid, dat hij aan de voeten van de engel neerviel om hem te aanbidden, die hem deze dingen had getoond:

„En hij zeide tot mij: Zie, dat gij het niet doet; want *ik ben uw mededienstknecht, en uwer broederen, der profeten, en dergenen, die de woorden dezes boeks bewaren: aanbid God!*" (Openb. 22 : 9.)

De engel was dus slechts één van de broederen, een gewone man, maar zijn uiterlijk was zo heerlijk, dat Johannes gaarne voor hem was

nedergeknield en hem had aanbeden, als de engel hem dit niet had verboden. Dezelfde omgang, die wij hier met elkander hebben, zullen wij ook daar bezitten, en wij zullen elkander daar kennen, zoals wij elkander hier gekend hebben.

Het lichaam van Jezus is verrezen

Jezus' opstanding was werkelijk, het lichaam en de geest werden waarlijk herenigd, zoals de vrouwen ten volle beseften, toen zij op de eerste dag van de week bij het graf kwamen:

„En op de eerste dag der week, zeer vroeg in de morgenstond, gingen zij naar het graf, dragende de specerijen, die zij bereid hadden, en sommigen met haar. En zij vonden de steen afgewenteld van het graf;

En ingegaan zijnde, vonden zij het lichaam van de Here Jezus niet.

En het geschiedde, als zij daarover twijfelmoedig waren, zie, twee mannen stonden bij haar in blinkende klederen.

En als zij zeer bevreesd werden, en het aangezicht naar de aarde neigden, zeiden zij tot haar: Wat zoekt gij de Levende bij de doden?

Hij is hier niet, maar Hij is opgestaan. Gedenkt, hoe Hij tot u gesproken heeft, als Hij nog in Galilea was,

Zeggende: De Zoon des mensen moet overgeleverd worden in de handen der zondige mensen, en gekruisigd worden, en ten derden dage weder opstaan.

En zij werden indachtig Zijner woorden.

En wedergekeerd zijnde van het graf, boodschapten zij al deze dingen aan de elf, en aan al de anderen.

En dezen waren Maria Magdalena, en Johanna, en Maria, de moeder van Jakobus, en de anderen met haar, die dit tot de apostelen zeiden.

En hare woorden schenen voor hen als ijdel geklap, en zij geloofden haar niet.

Doch Petrus, opstaande, liep tot het graf, en nederbukkende, zag hij de linnen doeken, liggende alleen, en ging weg, zich verwonderende bij zichzelf van hetgeen geschied was .....

En als zij van deze dingen spraken, stond Jezus Zelf in het midden van hen, en zeide tot hen: Vrede zij ulieden!

En zij, verschrikt en zeer bevreesd geworden zijnde, meenden, dat zij een geest zagen.

En Hij zeide tot hen: Wat zijt gij ontroerd? en waarom klimmen zulke overleggingen in uw harten?

Ziet Mijn handen en Mijn voeten; want Ik ben het Zelf; tast Mij aan, en ziet; *want een geest heeft geen vlees en beenderen, gelijk gij ziet, dat Ik heb.*

En als Hij dit zeide, toonde Hij hun de handen en de voeten.

En toen zij het van blijdschap nog niet geloofden, en zich verwonderden, zeide Hij tot hen: *Hebt gij hier iets om te eten?*

En zij gaven Hem een stuk van een gebraden vis, en van honigraten;

En Hij nam het, en at het voor hun ogen." (Lukas 24: 1-12, 36-43.)

Ongetwijfeld is dit de grootste gebeurtenis, die ooit in de geschiedenis is opgetekend. Daarom is het ook geen wonder, dat de woorden van de vrouwen voor de apostelen „als ijdel geklap” schenen, en dat zij hen niet geloofden. Als Jezus hun daar niet had toegestaan Zijn lichaam te aanschouwen en de wonden te betasten, hadden zij misschien vastgehouden aan hun eerste gedachte, dat zij een geest hadden gezien. Jezus moest hen er echter van overtuigen, dat „een

geest geen vlees en beenderen" heeft, „gelijk gij ziet, dat Ik heb." Om hen er nog meer van te overtuigen, dat Hij hetzelfde lichaam bezat, dat in het graf was gelegd, zeide Jezus: „Hebt gij hier iets om te eten? En zij gaven Hem een stuk van een gebraden vis, en van honigraten; en Hij nam het, en at het voor hun ogen."

In ditzelfde lichaam verkeerde Jezus na Zijn opstanding onder Zijn discipelen, en daarin verscheen Hij aan de Nephieten (Zie III Nephi 11); ook verscheen Hij in dit lichaam aan de jeugdige Joseph Smith, toen deze in het bos op de boerderij van zijn vader te Palmyra in New York tot Hem bad; en wanneer Hij met al Zijn heilige engelen zal komen om Zijn Koninkrijk over te nemen — zoals Hij beloofd heeft — zal Hij wederom in dit lichaam verschijnen.

Jezus Zelf zou slechts de „Eersteling" van de opstanding zijn:

„Maar een iegelijk in zijn orde: de Eersteling Christus, daarna die van Christus zijn, in Zijn toekomst." (I Kor. 15:23.)

Na Zijn opstanding werden de graven van anderen geopend, en zij verzezen:

„En de graven werden geopend, en vele lichamen der heiligen, die ontslapen waren, werden opgewekt;

En uit de graven uitgegaan zijnde, na Zijn opstanding, kwamen zij in de heilige stad, en zijn velen verschenen." (Matth. 27:52-53.)

Wat zal dit voor de toen levende heiligen een getuigenis zijn geweest, toen zij zagen dat de graven geopend werden en ontslapen heiligen in verzezen vorm opstonden en aan velen in de heilige stad verschenen! Wie kon toen nog twijfelen aan de werkelijkheid van de opstanding en aan het feit, dat die bestond uit een hereniging van geest en lichaam?

Lichamen der heiligen opgestaan

Volgens het Boek van Mormon ontvingen de Nephieten een soortgelijk getuigenis:

„Voorwaar zeg Ik u: Ik gebood Mijn dienstknecht Samuel, de Lamaniëet, dat hij tot dit volk zou getuigen, dat ten dage, dat de Vader Zijn naam in Mij zou verheerlijken, er vele heiligen uit de doden zouden verrijzen en aan velen verschijnen, en hen zouden dienen. En Hij zeide tot hen: Was het niet zo?

En zijn discipelen antwoordden Hem, en zeiden: Ja. Here, Samuel profeteerde volgens Uw woorden, en ze werden alle vervuld.

En Jezus zeide tot hen: Hoe komt het, dat gij dit niet hebt opgeschreven, dat vele heiligen zijn opgestaan en aan velen verschenen en hen dienden?

En Nephi herinnerde zich, dat dit niet was opgeschreven.

En Jezus gebood, dat het zou worden opgeschreven; daarom werd het volgens Zijn gebod te boek gesteld." (III Nephi 23:9-13.)

En aldus zal door de verzoening van Christus de opstanding van het lichaam komen voor allen, die in het vlees op aarde geleefd hebben.

„Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden.

Maar een iegelijk in zijn orde: de Eersteling Christus, daarna die van Christus zijn, in Zijn toekomst.

Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan God en de Vader zal overgegeven hebben; wanneer Hij zal te niet gedaan hebben alle heerschappij, en alle macht en kracht;

Want Hij moest als Koning heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal neergelegd hebben.

De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood.

Want Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen; doch wanneer Hij zegt, dat Hem alle dingen onderworpen zijn, zo is het openbaar, dat Hij uitgenomen wordt, Die Hem alle dingen onderworpen heeft.

En wanneer Hem alle dingen zullen onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf onderworpen worden aan Hem, Die Hem alle dingen onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen.” (I Kor. 15: 22-28.)

De eerste en de tweede opstanding

Wanneer Christus zal wederkeren, zal Hij de Zijnen met Zich brengen, en met Hem zullen zij duizend jaren regeren totdat Hij al Zijn vijanden zal hebben onderworpen en onder Zijn voeten gelegd, de laatste vijand de dood zijnde. Dan zal er niet langer een dood zijn; maar de doden, die niet in Christus gestorven zijn, zullen niet in deze eerste opstanding verrijzen, maar pas aan het einde van de duizend jaren of van Christus' Millennium opstaan om geoordeeld te worden naar hetgeen zij in het lichaam gedaan hebben:

„En ik zag een engel afkomen uit de hemel, hebbende de sleutel des afgronds, en een grote keten in zijn hand;

En hij greep de draak, de oude slang, welke is de duivel en satanas, en bond hem duizend jaren;

En wierp hem in de afgrond, en sloot hem daarin, en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer verleiden zou, totdat de duizend jaren zouden geëindigd zijn. En daarna moet hij een kleine tijd ontbonden worden.

En ik zag tronen, en zij zaten op dezelve; en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen dergenen, die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die het beest, en het beeld er van niet aanbeden hadden, en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand; *en zij leefden en heersten als koningen met Christus, de duizend jaren;*

Maar de overigen der doden werden niet weder levend, totdat de duizend jaren geëindigd waren. Deze is de eerste opstanding.

Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen duizend jaren.....

En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God; en de boeken werden geopend; en een ander boek werd geopend, dat des levens is; en de doden werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was, naar hun werken; En de zee gaf de doden, die in haar waren; en de dood en de hel gaven de doden, die in hen waren; en zij werden geoordeeld, een iegelijk naar hun werken.” (Openb. 20: 1-6, 12-13.)

Velen geloven, dat de oordeelsdag des Heren bij onze dood zal komen. Hoewel er bij onze dood een voorlopig oordeel wordt uitgesproken en wij naar een voorlopige plaats verwezen worden, moeten wij dit niet met het laatste oordeel verwarren:

„Nu, aangaande de toestand der ziel tussen de dood en de opstanding: Zie, het is mij door een engel bekendgemaakt, dat de geesten van alle mensen, zodra zij uit dit sterfelijk lichaam zijn heengegaan, ja, de geesten van alle mensen, hetzij goede of boze, huiswaarts worden geleid naar die God, Die hun het leven heeft gegeven.

En dan zal het geschieden, dat de geesten van hen, die rechtvaardig zijn, in een staat van gelukzaligheid worden ontvangen, die paradijs wordt genoemd, een staat van rust, een staat van vrede, waarin zij van al hun moeiten en van alle zorg en smart zullen uitrusten.

En dan zal het geschieden, dat de zielen der goddelozen, ja, die zondig zijn — want zie, zij hebben part noch deel aan de Geest des Heren, want zie, zij verkozen boze werken boven goede; daarom kwam de geest des duivels in hen en nam hun woning in bezit — in de buitenste duisternis zullen worden uitgeworpen; daar zal geklaag en wening en knersing der tanden zijn; en dit tengevolge van hun eigen ongerechtigheid; zij waren door de wil des duivels gevangen-genomen.

Nu, dit is de staat van de zielen der goddelozen; ja, in duisternis en in een ontzagwekkende en vreselijke toestand wachten zij op de vurige gramschap van Gods toorn over hen; aldus verblijven zij in deze staat, zowel als de rechtvaardigen in het paradijs tot de tijd van hun opstanding.” (Alma 40:11-14.)

De dag van het laatste oordeel, wanneer de mensen aangewezen worden voor het koninkrijk of de heerlijkheid, waartoe zij zullen behoren, zal niet komen tot aan het einde van de duizend jaren, nadat Satan voor een korte tijd ontbonden is geweest om de inwoners der aarde voor de laatste maal op de proef te stellen:

„En wanneer de duizend jaren zullen geëindigd zijn, zal de satanas uit zijn gevangenis ontbonden worden;

En hij zal uitgaan om de volken te verleiden, die in de vier hoeken der aarde zijn, de Gog en de Magog, om hen te vergaderen tot de krijg; welker getal is als het zand aan de zee.

En zij zijn gekomen op de breedte der aarde, en omringden de legerplaats der heiligen, en de geliefde stad; en er kwam vuur neder van God uit de hemel, en heeft hen verslonden;

En de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel des vuurs en sulfers, alwaar het beest en de valse profeet zijn; en zij zullen gepijnigd worden in alle eeuwigheid.

En ik zag een grote witte troon, en Degene, Die daarop zat, van Wiens aangezicht de aarde en de hemel wegvloeden, en geen plaats is voor die gevonden.” (Openb. 20:7-11.)

Aan de profeet Joseph Smith heeft de Here het volgende geopenbaard:

„En verder, voorwaar, voorwaar zeg Ik u, dat wanneer de duizend jaren zijn verstreken en de mensen hun God wederom beginnen te verloochenen, Ik de aarde slechts voor een korte tijd zal sparen;

En het einde zal komen, en de hemel en de aarde zullen worden verteerd en vergaan, en er zullen nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn.

Want alle oude dingen zullen vergaan, en alle dingen zullen nieuw worden,

namelijk de hemel en de aarde met hun ganse volheid, zowel mensen als dieren, de vogelen des hemels, en de vissen der zee;

En niet één haar, noch één stofje, zal verloren gaan, want het is het werk van Mijn handen.” (L. & V. 29 : 22-25.)

Het bouwen van Gods Koninkrijk op aarde na de eerste opstanding

Is iemand in staat om zich een voorstelling te vormen van hetgeen het wil zeggen om in de morgen van de eerste opstanding te verrijzen en met Christus duizend jaren lang te regeren, Hem te helpen bij de vestiging van Zijn Koninkrijk op aarde en bij het onderwerpen van al Zijn vijanden, totdat de laatste vijand — de dood — overwonnen is? Gewis zal Hij alleen diegenen roepen, die waardig zijn en over de nodige ervaring en training beschikken, want Hij heeft alleen behoefte aan hen, die Zijn werk zullen voortstuwen, en niet aan degenen, die zich er door laten meeslepen. Vandaar de woorden van Paulus, dat Hij alleen hen, die de Zijnen genoemd worden, bij Zijn komst zal medebrengen. (Zie I Kor. 15 : 23.)

De Here heeft aan de profeet Joseph Smith geopenbaard wie dezen zullen zijn:

„En wederom geven wij getuigenis — want wij zagen en hoorden — en dit is het getuigenis van het evangelie van Christus aangaande hen, die in de opstanding der rechtvaardigen zullen voortkomen —

Zij ontvingen het getuigenis van Jezus, en geloofden in Zijn naam en werden gedoopt volgens de wijze van Zijn begrafenis — zij werden in Zijn naam begraven in het water overeenkomstig het gebod, dat Hij heeft gegeven —

Opdat zij door de geboden te onderhouden van al hun zonden mochten worden gewassen en gereinigd, en de Heilige Geest ontvangen door het opleggen der handen van iemand, die tot deze macht is geordend en verzegeld;

En door geloof overwinnen en verzegeld zijn door de Heilige Geest der belofte, Die de Vader uitstort op allen, die rechtvaardig en getrouw zijn.

Zij zijn het, die de kerk van de Eerstgeborene vormen.

Zij zijn het, in wier handen de Vader alle dingen heeft gegeven —

Zij zijn het, die priesters en koningen zijn, die van Zijn volheid en van Zijn heerlijkheid hebben ontvangen;

En priesters zijn van de Allerhoogste, volgens de orde van Melchizedek, welke orde volgens die van Henoch was, die volgens de orde van de Eniggeboren Zoon was.

Daarom, zoals het geschreven staat: Zij zijn goden, namelijk de zonen van God — Daarom zijn alle dingen van hen, hetzij in leven of dood, tegenwoordige of toekomstige dingen, ze zijn alle van hen, en zij zijn van Christus, en Christus is van God.

En zij zullen alle dingen overwinnen.

Laat daarom niemand in de mens roemen, maar laat hem liever in God roemen, Die alle vijanden onder Zijn voeten zal onderwerpen.

Dezen zullen voor eeuwig wonen in de tegenwoordigheid van God en Zijn Christus.

Dezen zijn het, die Hij met Zich zal brengen, wanneer Hij op de wolken des hemels zal komen om op de aarde over Zijn volk te regeren.

Dezen zijn het, die aan de eerste opstanding zullen deelnemen.” (L. & V. 76 : 50-64.)

(Wordt vervolgd)

DE AFVAL

door

T. EDGAR LYON,

Directeur van het L.D.S. instituut voor
godsdienstonderwijs te Salt Lake City.

* *

Sedert de geboorte van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, zijn haar leden zich steeds bewust geweest van de grote belangrijkheid van de leerstelling over „De Afval”.

Zoals door succesrijke zendelingen van een eeuw geleden reeds werd gezegd kan de voornaamste belangrijkheid aldus worden weergegeven: „Indien er geen afval was geweest, had de herstelling achterwege kunnen blijven”.

Het is daarom geen wonder, dat deze eerste zendelingen van de Kerk vele uren besteden met het aanvoeren van bewijzen tot staving van hun overtuiging dat de Christenheid van hun dagen van de Apostolische Kerk was afgeweken.

Er is feitelijk maar één bron waaruit het bewijs kan worden geput van de afval die in de eeuwen na het heengaan van de oorspronkelijke apostelen van Jezus Christus plaats vond en van waaruit deze afval kan worden bestudeerd. Dat

is het Nieuwe Testament. Niemand is bevoegd dit belangrijke onderwerp te bespreken totdat men de leerstellingen van deze schriftuur grondig onder de knie heeft. Het vertelt ons wat zijn verschillende schrijvers schreven over wat Jezus en zijn apòstelen zeiden en deden tot vestiging van de verschillende Christengemeenten.

Het is daarom de beste bron betreffende de aard van de vroegere Christelijke Kerk die wij bezitten. Het netto resultaat van zulk een studie van de Oorspronkelijke Kerk behoort een duidelijk omschreven opvatting te zijn van de begrippen: God, Christus, de Heilige Geest, het wezen van de mens, de grondbeginselen en verordeningen van het Evangelie, die voor toelating tot de Kerk werden vereist, en het onderwijs betreffende zulke leerstellingen als de opstanding, het Sacrament en hoop op eeuwig leven. Deze kennis eenmaal vergaard hebbende, is men gereed

om een vergelijking te trekken tussen datgene wat de Christelijke Kerk kenmerkte en haar moderne tegenhangers. Al te vaak verspillen onze leraren tijd met het trachten hun onderricht in drie delen te verdelen, wat gewoonlijk nutteloos werk is. Deze zijn: (1) trachten aan te tonen *wanneer* de afval plaats vond. Sommige mensen zijn zeer op nauwkeurigheid gesteld en daarom probeert men hun een bepaalde datum te geven. Maar dat is onmogelijk en ook niet wenselijk. De afval is een proces. Afvallige leerstellingen worden ook in onze tijd in het Christendom ingevoerd. Zowel de Lutherse als de Calvinistische hervormde kerken droegen het hunne tot de reeds bestaande afvallige kerk bij, die zij trachten te hervormen. (2) Sommigen verspillen hun tijd met het proberen aan te tonen *waar* de afval plaats vond en willen een bepaalde stad, provincie of land aanwijzen. Ook dit is nutteloos want de afval voltrok zich in vele plaatsen tegelijkertijd. (3) Andere leraren trachten te bewijzen *wie* de schuldige was, die de Christenen tot afvalligheid bracht. Een van de geliefde methoden van deze leraars is de onzedelijkheid en verdorvenheid van de geestelijken aan te vallen, voornamelijk van hen, die het pauselijk ambt bekleedden. Deze wijze van behandelen heeft weinig waarde. In de eerste plaats ontkent de Katholieke Kerk niet dat sommige van haar pausen een beetje minder dan volmaakt waren. Wat wij van hen vernemen, komt feitelijk uit Katholieke bron.

Doch zulke feiten verontrusen de Rooms Katholiek niet vanwege zijn standpunt. Voor hem is het priesterschap, dat de paus van Rome of enig ander kerkvorst bezit, een macht van God die groter is dan de persoonlijke onrechtvaardigheid van de man, die dat priesterschap draagt. Daarom is de handeling voor God aannemelijk, ofschoon de officiant zelf immoreel is. Vandaar dus dat een aanval op de morele status van een kerkleider geen afdoend bewijs levert voor de afval.

Een veel nuttiger methode.

In plaats van de drie boven genoemde wijzen van benaderen te gebruiken, kan men een veel betere en overtuigender methode volgen, die historisch gesproken logisch is. Dat is de bestudering van *wat* in werkelijkheid geschiedde. Wanneer de tijd om over de afval te spreken, beperkt is, moet men zich concentreren op hetgeen waar het om gaat en zich niet op onbelangrijke zijwegen begeven.

Wanneer wij ons verdiepen in de wijze waarop het Christendom in zijn geheel oorspronkelijk is opgezet en wij maken dan een vergelijking tussen de vormen en functies van de Oorspronkelijke Kerk en die groepen in onze tegenwoordige maatschappij die zeggen de Christelijke voorschriften te volgen, dan valt de verdwijning van de originele Christelijke norm duidelijk in 't oog. Dat is een bestudering van *wat* gebeurde om de toestand te scheppen, die wij „Afvallig Christendom” noemen. Wanneer men de leringen van de

oorspronkelijke Christelijke Kerk neemt en men vergelijkt die met het hedendaagse Christendom, merkt men twee gebieden op, waarin het traditionele Christendom, hetzij Katholiek of Protestants, onmiskenbaar ver verwijderd is van de pioniers uit de eerste eeuw. In de eerste plaats ontdekt men op theologisch gebied drastische veranderingen. In de vroegere Kerk werd God voorgesteld als een God van goedheid, genade, liefde, vergevingsgezindheid, met belangstelling voor het welzijn van zijn kinderen. Die opvatting veranderde, waardoor God verscheen als een boos, toornig en wraakzuchtig God, die tot straf voor zonden aarbevingen, overstromingen, hongersnood, stormen en ook dood, ongelukken, verlammingen en andere kwalen zond.

Krachten aan 't werk.

Niet alleen liet men veranderingen in het Christendom toe ten aanzien van het karakter van God, maar andere krachten waren aan het werk om in het wezen van God veranderingen aan te brengen. De vroegere Christenen namen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest aan als drie persoonlijkheden in een almachtige, eeuwig bestaande, leiding gevende kracht binnen het heelal. Zij waren geen geleerde theologen en zij namen deze leerstelling in geloof aan zonder een poging deze te verklaren. De toelating tot de Christelijke Kerk van grote aantallen bekeerlingen uit de heidense wereld, deed mensen in de Kerk

komen, die het wezen van God duidelijk omschreven wensten te zien. Onbekend als zij waren met de Hebreeuwse achtergrond van de Christelijke theologie, wendden deze nieuwe bekeerlingen, toen zij in de Kerk leidende functies kregen, zich tot de Griekse wijsbegeerte voor de verklaring van de Godheid der Christenen. Doordat zij hun toevlucht namen tot de leer van Plato, ontstond wat sedert dien „Christelijk Platonisme” werd genoemd. De geloofsbelijdenissen, tijdens het Concilie van Nicea en volgende algemene raadsvergaderingen van de verschillende partijen in de Christelijke beweging aangenomen, beschrijven allen God's drievoudig wezen in termen van paganistisch-philosophische begrippen. Om dit te kunnen doen, werd het voor de Christenen noodzakelijk hun God te gaan beschouwen als een onstoffelijk wezen en de drie persoonlijkheden die het vormden als drie tijdelijke manifestaties van de filosofisch gedefiniëerde God. Niet alleen werden het karakter en het wezen van God veranderd, maar gedurende deze zelfde eeuwen beleefde het zogenaamde Christendom drastische vernieuwingen betreffende aard en wezen van de mens. Het Nieuwe Testament legt de nadruk op de waardigheid, de waarde en de vrije wil van de mens. Bovendien was hij het voorwerp van God's liefde en potentiëel een goed schepsel, dat, eenmaal wetende wat goed was, ook in staat was goed te handelen. Een van de eerste veranderingen, die in het karakter van de mens

werd aangebracht, was de leer van de „Erfzonde”. Deze leerde dat Adam, door ongehoorzaamheid aan het goddelijk gebod, God had beledigd. Wegens deze „Val”, had Adam de toorn van God op zich geladen en was hij tevens een verdorven schepsel geworden. Deze beide „handicaps” werden door Adam — zo redeneerde men — op al zijn nakomelingen overgebracht, die daardoor met hem deel hadden aan deze schuld en verdorven natuur. Na verloop van tijd werd deze opvatting aanleiding tot de kinderdoop, die een poging was om aan de verdoemenis te ontkomen, die, naar men veronderstelde, automatisch het lot werd van Adam’s nageslacht, indien deze zondevlek niet door deze mystieke ritus werd uitgewist. Een tweede verandering die in het karakter van de menselijke wezens werd aangebracht, werd bekend als de leerstelling van „De Verdorvenheid van de Mens”. Volgens deze leer bleef de verdorven aard van ’s mensen karakter bestaan om Adam’s nageslacht te kwellen, ofschoon de verdoemende vlek, van Adam overgeërfd, door de doop was verwijderd. Deze leerstelling verkondigde dat de mens, een verdorven karakter hebbende, niet tot het nemen van een goed besluit in staat was, omdat hij geneigd was kwaad te doen. Mettertijd voerde dit tot zulke leerstellingen als predestinatie en zaligmaking door genade. Deze theorieën waren gegrond op de veronderstelling dat aangezien de mens een verdorven wil had, hij nooit, wat hij ook deed, zich tot

God kon wenden voor zijn zaligmaking, omdat al zijn denken en doen aan God vijandig waren. Slechts door de tussenkomst van God, die iemand tot bekering dwong, kon er enige hoop op zaligmaking zijn. Door zulke leerstellingen werd de mens beroofd van zijn eeuwige vrije wil, zo fundamenteel in de voorschriften van het oorspronkelijke Christendom.

Behalve deze verdraaiingen van het wezen van de mens, ontstond ook nog een leerstelling betreffende ’s mensen natuur die elke verwantschap tussen de mens en God ontkende. Deze leer was gegrond op de Griekse wijsgerige opvatting, dat God buiten tijd en ruimte was, terwijl de mens binnen tijd en ruimte was. Dit verklaarde waarom de mens niet een zoon of kind van God kon zijn in de betekenis van creatieve verwantschap. Deze leer maakte hem tot een schepping, gescheiden van God en ontzegde hem de mogelijkheid van een nauwe verwantschap met God of van een gemeenschappelijke band van broederschap met zijn medemensen.

Buiten deze leerstellige afwijkingen op theologisch gebied worden ook nog veranderingen op het terrein der godsdienstige praktijken aangetroffen. De levenswijze, de wijze van aanbedding, het geloof in de onsterfelijkheid, de opstanding, het laatste oordeel en soortgelijke verwachtingen bepalen de manier waarop de mensen hun formele en persoonlijke eredienst en sociale orde organiseren. Bij het maken van een vergelijking tussen

God en een aardse vorst, nam men aan, dat men bij het aanbidden van God zich op verschillende manieren of door verschillende middelen moest vernederen, zoals men dat doet in de tegenwoordigheid van een monarch. Daardoor ontstond een eredienst met veel ceremonieel. De priester, als vertegenwoordiger van de God des hemels, kwam in hoog aanzien als God's plaatsvervanger op aarde. En men leerde dat alleen door absolute gehoorzaamheid aan de vereisten door de kerk gesteld men op het ontvangen van de zalig makende sacramenten mocht hopen. Op deze wijze gingen zowel de vrije wil van de mens als het democratische element van de Oorspronkelijke Kerk verloren.

In de loop van de eeuwen werden nieuwe elementen aan het Christendom toegevoegd, die het oorspronkelijk in het geheel niet had. Een er van is de enthousiaste belangstelling in stoffelijke voorwerpen uit de vroegere Christentijd, zoals blijkt uit de ontdekking van veronderstelde reliquien van de vroegere Kerk en de grote eerbied waarmede zij werden beschouwd. Men zoekt in het Nieuwe Testament tevergeefs naar enige belangstelling voor een haarlok, windsels of dergelijke voorwerpen uit Christus' kindertijd. In later eeuwen werden zulke voorwerpen diep vereerd en werden bovennatuurlijke machten er aan toegeschreven. Er bestaat verder geen

enkele aanwijzing dat de vroegere Christen zich om historische plaatsen bekommerde, zoals de plaats van Jezus' geboorte, zijn huis in Nazareth of de tombe waarin Hij werd begraven. Eeuwen later meende men deze te kunnen vaststellen en zij werden toen centra van pelgrimstochten met ongewone geestelijke en reinigende zegeningen voor geloofsdaden, op zulke plaatsen verricht.

Ook hier zien wij het bewijs van een nieuwigheid, die blijkbaar aan niet-Christelijke praktijken is ontleend.

Nieuwigheden als het celibaat, kloosterorde, verering van heiligen en andere theorieën en praktijken kunnen nog worden toegevoegd om de lijst langer te maken, welke dient ter vergelijking tussen wat het Christendom was, toen dit door de Heiland werd gesticht en wat het is geworden, zowel in denken als in doen.

Wanneer gij de afval in uw les behandelt en uw tijd is beperkt, moet de nadruk worden gelegd op de grote verschijnselen — theologisch en godsdienstig — om de tegenstelling te doen uitkomen tussen wat het Christendom oorspronkelijk was en hoe het is geworden. De duidelijke conclusie is dat een afwijking van de Oorspronkelijke Kerk heeft plaats gehad en dat een wederoprichting het enige antwoord was om het evangelie van Jezus Christus opnieuw te ontdekken.

Eén Heer, één geloof, één doop (Efeziëus 4 : 5).

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

Nijmands, Dorathea Diana; 3 augustus 1958 te Groningen.
van Laar, Elizabeth; 3 augustus 1958 te Haarlem.

GEDOOPT:

Verwaard, Vera Yvonne; 2 augustus 1958 te Rotterdam Z.
Verwaard, Gitta Veronica; 2 augustus 1958 te Rotterdam Z.
de Geus, Engel Helena; 2 augustus 1958 te Rotterdam Z.
Heyster, Theodora; 7 augustus 1958 te Den Haag.
Rooze, Jacob; 22 augustus 1958 te Amsterdam.
Vreven, Jeanette; 22 augustus 1958 te Haarlem.
Walraven, Maria; 22 augustus 1958 te Amsterdam.
Nesbitt, Joan 22 augustus 1958 te Amsterdam.
Schutte, Hendrik 24 augustus 1958 te Amersfoort.
Schutte, Maria Elisabeth D.; 24 augustus 1958 te Amersfoort.
Verbiest, Elizabeth Maria; 24 augustus 1958 te Eindhoven.
Giesen v/d Sluis, Maudy Eleanore; 24 augustus 1958 te Utrecht.
Giesen v/d Sluis, Robert Johannes; 24 augustus 1958 te Utrecht.
Larkin, Carol Ann; 30 augustus 1958 te Den Haag.
Panhuijzen, Frans Albert; 30 augustus 1958 te Den Haag.
Touw-Ifangean, Maria Elizabeth; 30 augustus 1958 te Den Haag.
Touw, Marinus; 30 augustus 1958 te Den Haag.

GEORDEND:

van Oudheusden, Jacob Pieter; 22 juni 1958 te Den Haag, als Diaken.
van Grondelle, Hendrikus Johannes; 13 juli 1958 te Rotterdam N., als Diaken.
Wedemeijer, Jacobus Christiaan; 13 juli 1958 te Dordrecht, als Ouderling.
van Dalen, Johannes; 13 juli 1958 te Dordrecht, als Diaken.
Leijdsman, Adriaan; 13 juli 1958 te Dordrecht, als Diaken.
Zandee, Johan Jan C.; 13 juli 1958 te Dordrecht, als Ouderling.
Vernes, Hendrik; 13 juli 1958 te Dordrecht, als Ouderling.
Schreuders, Hermanus Adrianus; 13 juli 1958 te Dordrecht, als Ouderling.
van Lieshout, Hubertus Cornelis; 27 juli 1958 te Eindhoven, als Diaken.
de Jong, Frits; 10 augustus 1958 te Zeist, als Diaken.
Peppinck, Johan; 24 augustus 1958 te Den Haag, als Priester.

GETROUWD:

de Vin, Adriaan en Nijssen, Roeloffina; 2 juli 1958 te Den Haag.
van Gogh, Alida F. en Luxem, Gaston C. G.; 26 juli 1958 te Antwerpen.

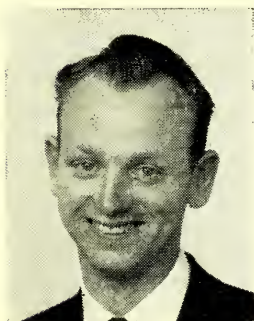
OVERGEPLAATST:

Poelman, Stuart L.; van Zeist naar Den Haag als O.O.V. Overziener.
Brewster, Hoyt W. Jr.; van Zendingsschool naar Amsterdam.
Cheney, Gene W.; van Zendingsschool naar Amsterdam.
Westra, Joseph L. van Den Haag naar Amsterdam.
Van Wagoner, Brent van Leeuwarden naar Amsterdam.
Thurgood, Carl van Groningen naar Amsterdam.
Child, John K. van Amsterdam naar Haarlem.
Manwaring, Phillip W.; van Rotterdam naar Haarlem.
Bradford, Robert G.; van Zendingsschool als Leraar naar Rotterdam.
Alston, David L.; van Arnhem naar Rotterdam Z.
De Hart, Guy K.; van Haarlem naar Antwerpen als D.P.

Van Vleet, Harold G. van Rotterdam Z. naar Antwerpen.
Buckway, Dallas; van Amsterdam naar Antwerpen.
Timmerman, William; van Den Haag naar Ede.
Thompson, David R.; van Zendingsschool naar Ede.
Beal, John E.; van Zendingsschool naar Nijmegen.
Workman, Verle A.; van Zendingsschool naar Groningen.
Porter, Gary R.; van Nijmegen naar Emmen.
Evans, Louis; van Emmen naar Hilversum als G.P.
Coomans, John van Haarlem naar Zeist als G.P.
Odle, Dion L.; van Zendingsschool naar Deventer.
Gould, Margaret B.; van Hoofdkantoor naar Rotterdam.
Nijenhuis, Aaltje; van Amsterdam naar Rotterdam Z.
Olsen, Shirley; van Rotterdam Z. naar Amsterdam.
Vander Merwe, Lyntje; van Utrecht naar Amsterdam.
Allen, Dianne; van Amsterdam naar Utrecht.
Kochheim, Johannes; naar Leeuwarden als G.P.
Kochheim, Alice; naar Leeuwarden.

VERTROKKEN:

Lemon, Richard S.; aangekomen 13 februari 1956. Vertrokken 10 augustus 1958.
Werkzaam geweest: Apeldoorn, Arnhem, Amsterdam, Hoofdkantoor Den Haag als O.O.V. Overziener.
Le Mond, Kenneth J.; aangekomen 13 februari 1956. Vertrokken 13 augustus 1958.
Werkzaam geweest: Utrecht, Eindhoven, Harlingen als G.P., Rotterdam Z. als G.P., Amsterdam.
Butler, Kenneth L.; aangekomen 13 februari 1956. Vertrokken 13 augustus 1958.
Werkzaam geweest: Delft; Leeuwarden, Arnhem als G.P., Rotterdam Z., Antwerpen als D.P.
Walters, Richard R.; aangekomen 13 februari 1958. Vertrokken 12 augustus 1958.
Werkzaam geweest: Nijmegen, Amsterdam, Eindhoven, Rotterdam, Leeuwarden als G.P.
Harris, Phillip D.; aangekomen 5 maart 1956. Vertrokken 31 augustus 1958.
Werkzaam geweest, Rotterdam, Tilburg, Utrecht, Delft als G.P., Groningen, Den Haag als Zendingsschool Leraar en D.P.
Russell, Jay M.; aangekomen 5 maart 1956. Vertrokken 31 augustus 1958.
Werkzaam geweest: Rotterdam, Sneek, Hoofdkantoor als Assistent Zending Secretaris, Den Haag als D.P., en 2e Raadgever van de Zending.
De Young, Donald R.; aangekomen 5 maart 1956. Vertrokken 31 augustus 1958.
Werkzaam geweest: Apeldoorn, Den Helder, Utrecht, Groningen, Rotterdam Z.; Gouda als G.P., Hilversum als G.P.

Kenneth J. Le Mond

Donald R. De Young

Richard R. Walters

Kenneth L. Butler

Phillip D. Harris

Jay M. Russell

AANGEKOMEN:

Kochheim, Johannes; van Culver City, California.

Kochheim, Alice Knoppers; van Culver City, California.

Johannes en Alice Kochheim

Conferentie - aankondigingen

NAJAAR 1958

en Zendingen Mannenkoor Concerttournee

District	Concert	Conferentie
DEN HAAG	13 september 8 uur Leersumstraat 11	14 september
ANTWERPEN	20 september 8 uur Koninklijk Vlaams Conservatorium, St. Jacobsmarkt 11	21 september
AMSTERDAM	27 september 8 uur Concertgebouw	28 september
ARNHEM	4 oktober 8 uur Du Passage Velperplein 11a	5 oktober
ROTTERDAM	11 oktober 8 uur Oosteinde 73	12 oktober
UTRECHT	18 oktober 8 uur Het Erasmushuis Oudegracht 152	19 oktober
GRONINGEN	25 oktober 8 uur Het Tehuis Lutkenieuwstraat 13	26 oktober

De conferentie-vergaderingen zullen in de kerk-zalen gehouden worden.